

[Undervisningsministeren.]

en saa uhyre Modstand, en saa bitter Modstand, grundet paa Lokalpatriotisme, eller hvad det kunde være, sagde jeg: Kunde man saa ikke tænke sig — jeg stillede Ændringsforslag derom —, at vi bevarer alle de nuværende Statsseminarier, men nøjes med, at nogle af dem, de mindre af dem, kun faar to Aar? Saa vilde man ogsaa imødekomme en Tankegang, som det ærede Medlem Hr. Moltesen har fremhævet. Kunde man saa ikke nøjes med to Aar og saa lade de to sidste Aars Uddannelse paa Seminarierne foregaa paa nogle større og mere koncentrerede? Derved vilde det blive billigere og efter min Mening ogsaa pædagogisk bedre. Heller ikke det vandt Tilslutning; men jeg er fremdeles villig til at optage en Forhandling med den høje Rigsdag, med Partierne, med Enkeltmænd, gennem Samtaler, paa anden Maade, om den Tanke at naa til en virkelig Besparelse for vore Statsseminariers Drift.

Det ærede Medlem paastod endvidere, at min Beregning med Hensyn til Driftsudgifterne neppe vilde holde Stik, thi naar han saa paa det forelagte Finanslovsforslag, saa han, at der til Driftsudgifter var foreslaaet bevilget godt 80 000 Kr., men derved blev der efter det ærede Medlems Mening kun en Margin tilbage paa 13 000 Kr., idet jeg havde foreslaaet godt 93 000 Kr. overfor Seminarieudvalget i 1929—30, og det ærede Medlem føjede til, at det endda ser gunstigere ud for mig, end det er, for 22 000 Kr. er sparet ved Reguleringstillæget med mere.

Imidlertid har det ærede Medlem overset en meget væsentlig Ting, nemlig at den allervæsentligste Del af Stigningen af Driftsudgifterne stammer ikke fra Seminarieloven, men fra den nye Lønningslov, som det ærede Medlem og alle Rigsdagsmænd og Rigsdagen enstemmigt vedtog sidste Foraar. Derfra stammer godt 32 000 Kr. til Seminarielærerne, set i Forhold til Regnskabet 1930—31, og godt 26 000 Kr. til Øvelsesskoler, bortset fra en ganske lille Omstændighed, nemlig den, at 3 Øvelsesskolelærere — i Ranum, Jelling og Skaarup — er blevet Seminarielærere — det er for saa vidt en Følge af Seminarieloven. Altsaa, bortset fra denne Bagatel stammer den hele store Forøgelse af Driftsudgifterne fra Lønningsloven, og denne Forøgelse er jeg ganske uskyldig i, eller, rettere sagt, jeg har været med til at stemme for denne Lov ligesom det ærede Medlem, men denne Forøgelse kommer altsaa ikke den vedtagne Seminarielov ved.

Hvad der vedkommer den nye Seminarielov, er kun 17 200 Kr. Dersom det ærede Medlem vil vide, hvad det er for Summer, det drejer sig om i Enkeltheder, skal jeg gerne meddele det. Det er 7 000 Kr. paa Timebetalingskontoen, det er 7 000 Kr. til Samlinger og Laboratorier, det er 1 200 Kr. til Sløjdundervisning, det er 1 000 Kr. til den pædagogiske Prøve for Seminarielærere; saa er der ganske vist 1 000 Kr. som Honorarer til Landsbylærere, der giver Vejledning i Praktik, men det er ogsaa den eneste nye Bevilgning, som er kommet med senere, og som ikke har været forudset, da vi gennemførte Seminarieloven.

Det ærede Medlem vil altsaa se, at Stigningen som Følge af Seminarieloven i til mine Meddelelser til Udvalget kun er 16 200 Kr., hvortil der saa er kommet 1 000 Kr. til paa en Ting, som det ærede Medlem sikkert ikke har det allermindste imod, den, der vedrører Honorarer til de Landsbylærere, der skal vejlede i Praktik.

Men saa ser det ærede Medlem let, at saa bliver Marginen en helt anden, ikke 13 000 Kr., men meget større; og den skal ogsaa være stor, fordi vi lige er begyndt at føre Seminarieloven ud i Livet. Derfor anser jeg det for højst sandsynligt, at Summen godt 93 000 Kr. vil slaa til, men det vil jo først vise sig, naar Seminarieloven for Alvor helt igennem føres ud i Livet, naar vi i 1934 er kommet til det fjerde Aar. Den væsentligste Side af Sagen har altsaa det ærede Medlem trods alt anvendt Arbejde og Flid overset.

Det ærede Medlem spurgte mig om, hvordan det forholder sig med det nedsatte Byggeudvalg angaaende Seminarierne, det ærede Medlem vilde vide, hvem det bestaar af, og hvilke Honorarer Medlemmerne faar.

Jeg skal svare derpaa; men først udtalte det ærede Medlem, at dette Byggeudvalg dog vist var overflødigt, undredes over, at det fortsatte, og spurgte, hvordan det kunde være, at det overhovedet var til, eftersom vi i Foraaret fik en Lov om Statens Bygningsvæsen og om et Bygningsraad. Dette Bygningsraad skal efter § 1, Stk. 7, i Loven, som blev vedtaget i Foraaret, have alle Forslag om Nybygninger fra Ministerierne forelagt.

Det sker selvfølgelig ogsaa for vort Vedkommende, men længe inden den Lov blev vedtaget, var Byggeudvalget angaaende Seminarierne nedsat og havde paabegyndt et Arbejde, som selvfølgelig maa fortsættes, og som ogsaa gør sin Nytte, og som er et